

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 22 Ročník XX

10. prosince 2023

*„Simeon očekával potěšení Izraele
a Duch svatý byl s ním“*

(Lk 2,25)

Milí farníci!

Simeon držel Ježíška v náruči s velkou úctou a vděčností, pak požehnal Marii a Josefovi, a celým srdcem velebil Boha... Svátá rodina uprostřed s Božím Synem, opět je tu čas o tom rozjímat... Ale nestačí jen zbožně rozjímat. Snad jste si všimli občanských aktivit, petic, za zachování definice rodiny a manželství, ty jsou vyvěšeny i na našem farním webu. Bojujeme za základní hodnoty lidstva, které jsou v rozkladu. Důkazem je, že naplněním života už není rodina, ale samolibost.

Panna Maria sdělila ve Fatimě sestře Lucii: „Přijde čas, kdy rozhodující bitva mezi Kristovým královstvím a Satanem bude o manželství a rodinu. A ti, kteří pracují pro dobro rodiny, zažijí pronásledování. Ale není třeba se obávat, protože Panna Marie už mu rozdrtila hlavu.“ Posvátnou instituci života nezničí žádný úředník.

Bůh přichází znovu a znovu se svým potěšením. Již od dob rajskeho selhání Adama a Evy otevírá cestu k dobré budoucnosti. Stále znovu přichází do tohoto světa, do lidské bída, do zmatků našich životů. Chce nám vždy nově ukázat svoji lásku a být nám nápomocen. Německý básník Kurt Marti napsal: „Bůh je bláhový, když stále ještě věří v člověka.“ Není to nadsázka. Bůh to s námi zkouší stále a je nekonečně nápaditý v tom, jak nás potěšit, povzbudit a posílit v ochetě udělat pokaždé první krok k tomu druhému, vstoupit do jeho trápení, bolesti, a požehnaním vyprošovat Boží milost. Kéž by nadcházející vánoční svátky byly pro nás, tak jako pro Simeona z Jeruzaléma, motivací ke zvolání: **„Hospodine, budiž velebeno tvé jméno, vítáme tě ve svém životě a prosíme o požehnaní a o potěšení ve všem, co nás tíží...“**

Přeji všem lidem dobré vůle požehnané Vánoce.

†! Pater Petr

Žehnejte

„Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nám požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu“ (Ef 1,3).

Když Bůh stvořil člověka, požehnal mu. Když pak vyvolil Abrahama na základě plánu, který měl pro záchranu lidstva, opět mu požehnal, dokonce opakovaně.

Téma požehnání je velice bohaté, a to jak ve Starém, tak v Novém zákoně. Je dobré pamatovat na to, že kraličtí používají pro požehnání výraz dobrořečení, což je etymologický překlad řeckého eulogia, kdy eu znamená dobrý a logia je odvozena od logos, slovo. Eulogétoš tedy znamená dobrořečený.

Žijeme ve světě, v němž je hodně zlořečení, tedy prokletí. Zlořečení má celou řadu podob, vědomých i nevědomých, od ubližování malým dětem („kluku, z tebe nikdy nic nebude“) přes nadávání na vládu v hospodě, pomlouvání vedoucích v církvi až po zcela vědomé a záměrné proklínání, které praktikují satanisté. My křesťané jdeme v této věci proti proudu, a tak tam, kde jiní zlořečí, my žehnáme. Můžeme si to dovolit, protože v Kristu máme nevyčerpatelný zdroj požehnání. Podobně jako svíče plamen neubude, zapálí-li druhou, podobně jako nám neubude lásky, pokud ji někomu dáme, neubude nám ani požehnání, pokud dobrořečíme svým blízkým, nebo dokonce svým nepřátelům.

Kultura zlořečení souvisí i s glorifikací násilí v mnoha „akčních“ filmech a hororech. Chceš-li, aby tvá slova žehnání nepostrádala moc, takovým věcem se vyhni.

Vděčím Mirkovi Bálkovi, který mi kdysi v polovině osmdesátých let řekl, že jako křesťané máme být ve všem skromní, kromě jedné věci, a sice v touze po požehnání. Kristus nás posílá, abychom žehnali. Současně nás Písmo poučuje, že má-li být žehnání účinné, musí být splněny určité podmínky. V Jakubovi 3,9-11 čteme: „[Jazykem] dobrořečíme Pánu a Otcí, a jím také zlořečíme lidem, učiněným podle Boží podoby. Z týchž úst vychází žehnání i zlořečení. Moji bratři, tak to nemá být! Cožpak chrlí pramen z téhož otvoru vodu sladkou i hořkou?“ Domnívám se, že tato slova jsou jasná a srozumitelná. Ano, máme žehnat. Ale svá žehnající slova neutralizujeme, pokud současně zlořečíme. Je to způsob, jak se stát „neslanou solí“ (Mk (9,50). Jiné vážné varování nacházíme u proroka Malachiáše (2,2):

„Jestliže neposlechnete a nevezmete si k srdci, abyste vzdávali slávu mému jménu, praví Hospodin zástupů, pošlu na vás kletbu a vaše požehnání změním v kletbu.“ Jakýmsi vyvrcholením tohoto tématu je výzva Pána Ježíše, abychom žehnali svým nepřátelům. Že jde o důležitou věc, je naznačeno tím, že tato výzva se opakuje ve všech evangeliích a potvrzuje ji jak Pavel: „Když nám spílají, žehnáme, když nás pronásledují, snášíme to“ (1Ko 4,12), tak Petr „Neodplácejte zlým za zlé ani urážkou za urážku, ale naopak žehnejte“ (1P 3,9).

Každé ráno žehnám svým dětem. Několikrát týdně vyjdu na kopec nad Jeseníkem a žehnám tomuto městu. A pokud vedu shromáždění, na závěr všem žehnám. Modlím se předem potichu, aby mi Pán dal ta pravá slova. Naše žehnání totiž nebude mít účinek, pokud nežehná on sám. Nejde ale o nějakou složitou přípravu. Spoléhám na Ducha svatého.

I ty sám jsi požehnáním nebo zlořečením. Ve své rodině, mezi přáteli, na pracovišti, ve sboru. Záleží na postoji tvého srdce. A jako nemusíš být skromný v touze po požehnání, nemusíš ani být skoupý v udělení požehnání. V Ježíši Kristu máš nevyčerpatelný zdroj veškerého požehnání.

Dan Drápal

Papežova nová kniha je o vánočním betlémě

Svazek vydaný nakladatelstvím Piemme v koedici s Libreria Editrice Vaticana shromáždí řadu textů, úvah, promluv a homilií, které papež věnoval zobrazení vánočních scén. Níže uvádíme plné znění papežova úvodu.

„Dvakrát jsem si přál navštívit Greccio. Poprvé proto, abych poznal místo, kde svatý František z Assisi vymyslel betlém, něco, co poznamenalo i mé dětství: v domě mých rodičů v Buenos Aires toto znamení Vánoc nikdy nechybělo, bylo důležitější než stromeček.

Podruhé jsem se na toto místo v provincii Rieti, ochotně vrátil, abych podepsal apoštolský list Admirabile signum o smyslu a významu betlému v dnešní době. Při obou příležitostech jsem se cítil pohnutý v kapli, kde lze obdivovat středověkou fresku zobrazující noc betlémskou a noc v Grecciu, umístěné umělcem jako by paralelně.

Emoce z tohoto pohledu mě podněcují k hlubšímu ponoření se do křesťanského tajemství, které se rádo skrývá v tom, co je nekonečně malé. Vskutku, vtělení Ježíše Krista zůstává jádrem Božího zjevení, i když se snadno zapomíná, že jeho rozvinutí je tak nenápadné, že zůstává nepovšimnuto. Maličkost je ve skutečnosti cestou k setkání s Bohem. V pamětním epitafu svatého Ignáce z Loyoly najdeme napsáno: "Non coaceri a maximo, sed contineri a minimo, divinum est". Je božské mít ideály, které nejsou omezeny ničím, co existuje, ale ideály, které jsou zároveň obsaženy a žity v těch nejmenších věcech života. Zkrátka, člověk se nesmí bát velkých věcí, musí jít kupředu a brát ohled na ty nejmenší.

To je důvod, proč se uchovávaní tradice jesliček stává zdravým ponořením do Boží přítomnosti, která se projevuje v malých, někdy banálních a opakujících se každodenních věcech. Umět se zříci toho, co svádí, ale vede na špatnou cestu, abychom pochopili a zvolili Boží cesty, je úkol, který nás čeká. V tomto ohledu je velkým darem rozlišování a člověk se nikdy nesmí unavit prosit o něj v modlitbě. Pastýři v jesličkách jsou ti, kteří přijímají Boží překvapení a setkání s ním prožívají v úžasu a klaní se mu: ve své malosti rozpoznávají Boží tvář. Lidsky máme všichni sklon hledat velikost, ale je darem umět ji skutečně najít: umět najít velikost v té malosti, kterou Bůh tak miluje.

V lednu 2016 jsem se setkal s mladými lidmi z Rieti poblíž místní svatyně jesliček. Jim i všem dnes jsem připomněl, že o vánoční noci existují dvě znamení, která nás vedou k rozpoznání Ježíše. Jedním z nich je obloha plná hvězd. Těch hvězd je mnoho, nekonečné množství, ale mezi všemi vyniká jedna zvláštní hvězda, ta, která vedla mudrce k tomu, aby opustili své domovy a vydali se na cestu, na cestu, o které nevěděli, kam je zavede. Stejně se to děje i v našich životech: v určitém

okamžiku nás nějaká zvláštní "hvězda" vyzve, abychom se rozhodli, učinili volbu, vydali se na cestu. Musíme Boha naléhavě prosit, aby nám ukázal onu hvězdu, která nás pohne k něčemu víc, než jsou naše zvyky, protože tato hvězda nás přivede k rozjímání o Ježíši, o tom dítěti, které se narodilo v Betlémě a které touží po našem plném štěstí.

V této noci, která se narozením Spasitele stala svatou, nacházíme další mocné znamení: Boží malost. Andělé ukazují pastýřům dítě narozené v jeslích. Žádné znamení moci, soběstačnosti nebo pýchy. Ne. Věčný Bůh se zjevuje v bezbranné, tiché, pokorné lidské bytosti. Bůh se snížil, abychom s ním mohli putovat a aby se mohl postavit po našem boku, ne nad nás či daleko od nás.

Údiv a úžas jsou dva pocity, které každého, mladého i starého, dojmají před jesličkami, které jsou jako živé evangelium přetékající ze stránek Písma svatého. Není důležité, jak je betlém postaven, může být stále stejný nebo se každý rok měnit; důležité je, že promlouvá k našemu životu.

První životopisec svatého Františka, Tomáš z Celana, popisuje vánoční noc roku 1223, jejíž osmisté výročí letos slavíme. Když František přišel, našel jesličky se senem, volkem a oslíkem. Lidé, kteří se tam shromáždili, projevovali nevýslovnou radost, jakou na scéně Vánoc nikdy předtím nezakusili. Kněz pak u jesliček slavnostně sloužil eucharistii, čímž ukázal souvislost mezi vtělením Božího Syna a eucharistií. Při té příležitosti nebyly v Grecciu žádné sošky: betlém byl vytvořen a prožíván přítomnými.

Jsem si jist, že první betlém, který vykonal velké evangelizační dílo, může být i dnes příležitostí k vyvolání úžasu a údivu. A tak to, co svatý František započal prostotou tohoto znamení, přetrvává dodnes jako skutečná forma krásy naší víry.“

Vatikán, 27. září 2023

S vděčností na vás vzpomínáme a prosíme vás o přímlovu u Boha...

Helena a Josef Hořejších / † 2023

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem. Uzávěrka příštího čísla 29. 12. 2023. Redakce: P. Petr Misař (tel: 721 901 533)

Web: rimskokatolickafarnoststaryrozmital.webmium.com, email: rkf.staryrozmital@dicb.cz

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 11. do 24. prosince 2023

Den		Starý Rožmitál				
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého	Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
Pondělí	11. 12.		---			
Úterý	12. 12.		---			
Středa	13. 12.		18,00 volná intence / <i>Po mši sv. adorace</i>			
Čtvrtek	14. 12.				17,00 mše sv.	
Pátek	15. 12.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 Za Josefa Drechslera			
Sobota	16. 12.					16,00 Bubovice
Neděle	17. 12.	3. neděle adventní 8,30 Za Miloslava Muchnu a rodiče		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	
Pondělí	18. 12.		---			
Úterý	19. 12.		---			
Středa	20. 12.		18,00 volná intence / <i>Po mši sv. adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	21. 12.				17,00 mše sv.	
Pátek	22. 12.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 Za Marii Kozlovou			
Sobota	23. 12.					
Neděle	24. 12.	4. neděle adventní 8,30 volná intence 22,00 Vigilie Slavnosti Narození Páně /půlnoční/ + Česká mše vánoční Za Jakuba Jana Rybu a jeho rodinu	15,00 setkání s dětmi u jesliček	10,10 mše sv.	22,00 b. sl.	

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 25. prosince 2023 do 7. ledna 2024

Den		Starý Rožmitál			Hvozdřany	Bělčice
		farní kostel Povýšení sv. Kříže		filiální kostel sv. Jana Nepomuckého		
		Pondělí	25. 12.	Slavnost Narození Páně 8,30 Za farnost		
Úterý	26. 12.		9,00 Svátek sv. Štěpána / volná intence 17,00 Česká mše vánoční <i>duchovní koncert se zpěvem koled na závěr</i>			
Středa	27. 12.		Svátek sv. Jana Evangelisty (žehnání vína) 18,00 Za patera Heřmana Fritsche a jeho rodiče			
Čtvrtek	28. 12.				17,00 mše sv.	
Pátek	29. 12.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence			
Sobota	30. 12.					
Neděle	31. 12.	Svátek Svaté Rodiny / obnova manželských slibů 8,30 Za dar lásky a věrnosti manželů 23,45 adorace a svátostné požehnání		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	
Pondělí	1. 1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie 9,00 volná intence				
Úterý	2. 1.		---			
Středa	3. 1.		---			
Čtvrtek	4. 1.				-	
Pátek	5. 1.	Slavnost Zjevení Páně, Tří králů (vigilie) <i>s žehnáním vody, křídý a kadidla</i> 18,00 volná intence				
Sobota	6. 1.		17,00 Tříkrálový koncert Třemšínských kvítek			
Neděle	7. 1.	Svátek Křtu Páně 8,30 volná intence	16,00 Tříkrálový koncert ZUŠ JJR	10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	